

знаеше премѣдрый Онай совѣтникъ царскій, Обаче виждъ
 какво безбожно дѣло напраки: рече царскомъ сыноу
 почакай тѣва малко при томъ кладенецъ, да Отидемъ
 татакъ да разгледамъ, да ли взрвие напрако. И т
 ка лѣкавыи челоуѣкъ Остави момче то тамо при кл
 денецъ, безъ да му Обади ѣстество то на вода та,
 самъ взрнасъ назадъ при баща му, и му рече: оуб
 мене и твоемоу сыноу, О царю! дете то ти ижде ле
 на пѣта, като Отхождахъ, и азъ ѣдва се извавихъ
 дойдохъ да ти кажемъ. Дете то же чекавши го та
 при кладенецъ а много, и Отъ жагда ижгоревши,
 писе Отъ Онамъ вода, и абѣе быде жена. И падна
 недоумѣнїе сыромахъ, не знаеше, що да направи, и па
 чеше. По слѣчаю же мина Отъ тамо ѣдинъ челоуѣкъ,
 видевши го плачѣща, попыта го: Защо плачешъ; О
 гдѣ си; и чѣмъ си дщера; Онъ же Отговори му: Да
 самъ сынъ на Онсица цара, и по повелѣнїю бащи мо
 го Отхождахъ при Онсица цара, да направимъ свад
 сосъ дщера му: дръгаре те же, кой то ми бежа даде
 Отъ баща ми, Отидоха напредъ, а азъ ижгубившиса О
 пзтъа, дойдохъ при томъ кладенецъ, и жаденъ сѣри
 пихсе Отъ него, и абѣе видохъ себе жена, какво то
 гледашь. Челоуѣкъ Онъ же чѣвши тыа дѣмы, Ожалѣ
 много, и рече му: Азъ да ти направимъ ѣдно доб
 и да се преобразимъ вмѣсто тебе на жена, а ты да
 тидешъ да си направишь свадба та, Обаче заклени
 се, защо слѣдъ чегъри месецы ще дойдешъ пакъ тѣ
 да си земешъ женскій Образъ. Тога царскій сынъ
 кле се челоуѣкъ Окомъ, защо напрямѣнно ще се вз
 на оубреченно то време: и абѣе челоуѣкъ оубо ижмѣн
 на жена, а Онъ прѣа перко то си ѣстество, сирѣчь
 де мжжь, и Отидевши при теста си, направи свадба